

Mo i Rana 30.10.2023

Idrettsforbundets langtidsplan «Idretten vil» fastslår allerede i virksomhetsidéen at vi skal stå sammen om en mangfoldig idrett som sørger for å gi alle like muligheter, og hvor alle idretter er like mye verd. Ambisjonene om mangfold og variasjon går som en rød tråd gjennom hele langtidsplanen.

Det vil naturlig innebære at det må være uaktuelt å velge forvaltningsordninger/modeller som slår svært uheldig ut for alle de små særforbundene og mindre idrettene. Ut fra dette vurderer vi modell 1a og 1b som helt uaktuelle, da dette vil få store konsekvenser for mange små idretter og dermed påvirke mangfoldet i idretten på en svært uheldig måte.

Modell 3 er en modell som gjør det mer gunstig for større særforbund å splitte seg opp i mindre forbund, noe som vil være i strid med det vi oppfatter som utgangspunktet for hele dette arbeidet med revisjon av forvaltningsordningene – at forbund ikke skulle straffes økonomisk hvis de går sammen i større særforbund. (jfr bandyforbundets mangeårige innspill og kamp). Dersom ordningen fører til at flere forbund splitter seg opp i mindre forbund, vil det også i neste omgang føre til at grunntilskuddene reduseres, noe som igjen vil skape problemer for mange av forbundene. Vi ser av dokumentene at vårt forbund ville komme særdeles gunstig ut med modell 3, men vi mener likevel denne modellen er uaktuell fordi den vil være i strid med utgangspunktet for dette arbeidet som handlet om at idretter ikke skulle bli tappe store tilskudd ved å slå seg sammen i større forbund.

Dermed mener vi det kun er modell 2a og 2b som er aktuelle, slik vi ser det. Dette er modeller som ikke medfører at det lønner seg å splitte opp større forbund, og at det er mulig for små forbund å slå seg sammen i større enheter uten at dette medfører mindre tilskudd.

Hovedforskjellen på 2a og 2b er at målet med 2b i tillegg er å skape mer robuste forbund også innenfor dagens struktur. Det betyr at selv om innretningen er sånn at man ikke straffes økonomisk for å velge å forbli i – eller gå sammen i – større enheter, blir man heller ikke tvunget til dette gjennom økonomiske virkemidler som gjør at det i realiteten ikke er mulig å drive videre som små forbund. Denne valgfriheten bygger opp under formålsparagrafen i NIFs lov, om at organisasjonens arbeid skal preges av frivillighet, demokrati, lojalitet og likeverd.

Vi mener derfor at modell 2b er den modellen det vil være riktig for Norsk idrett å velge.

Med hilsen

Inger Blikra

President Norges styrkeløftforbund

**NORGES
STYRKELØFT
FORBUND**

Vi løfter sammen og skaper rene vinnere